

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کارنامهٔ فرمانده

روایتی از زندگی شهید ایرانی، برلشکر ولی‌الله فلاحتی

طیبه مزینانی

عنوان و نام پدیدآور	سروشانه
مشخصات نشر	عنوان
مشخصات ظاهري	مشخصات
شابك	عنوان دیگر
وضعیت فهرستنويسي	موضوع
	موضوع
	موضوع
	شناسه افزوده
ردہبندي کنگره	ردہبندي کنگره
ردہبندي دیوبی	ردہبندي دیوبی
شماره کتابشناسی ملي	شماره کتابشناسی ملي

کارنامه فرمانده (روايتی از زندگی شهید امیر سرلشکر ولی الله فلاحتی)

- نویسنده: طبیه مژینانی
- تحقیق و مصاحبه: احمد حسینیا
- ویراستار: سید محمد تقیی
- ناظر عالی: سرتیپ دوم علی محمد گودرزی
- ناظر محتوایی: مجتبی نوری
- واپايش نهايی: مرتضی مشاکی
- صفحه آرایی: حمید وطن خواه
- طراحی جلد: آرمان شیرازی
- ناظر چاپ: مسعود موری
- نوبت و سال چاپ: اول / ۱۳۹۷
- شماره کان: ۲۰۰۰ نسخه
- بهای: ۲۰۰۰ تومان
- شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۹۴۲-۴۶-۹
- ناشر: انتشارات سازمان عقیدتی سیاسی آجا
- لیتوگرافی، چاپ و صحافی: چاپخانه ارش جمهوری اسلامی ایران

نشانی: تهران، صندوق پستی ۳۳۷۶۵ - ۱۶۷۶۵ نشانی: تهران، صندوق پستی ۳۳۷۶ - ۳۳۷۶

معاونت فرهنگی و روابط عمومی (اداره فرهنگی و انتشارات) وبگاه: www.aja.ir

تلفن: ۰۸۱۹۵۳۳۸۱ و ۰۸۸۴۷۵۵۰۳ نشانی الکترونیکی: nashresaff@yahoo.com

مرکز توزیع محصولات فرهنگی ارش: ۰۲۲۹۳۹۱۲۴ و ۰۳۳۳۳۱۵۲۸

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۵	مقدمه
۱۱	فلاخی در یک نگاه
۱۳	بحرانی شبیه توفان
۲۵	فرمانده بی‌سپاه
۴۵	حرف امام
۵۹	پرچم خودمختاری
۷۱	هیئت حسن‌زیست
۷۷	زلزله طبس
۸۱	مرید و مراد
۹۹	فلاخی، زنده است!
۱۱۵	مرز خوزستان
۱۲۳	حکم تیمسار
۱۳۱	چهره‌های قدیمی

۱۲۵	زنده باد ارتش
۱۳۹	سرتیپ شاه
۱۴۵	یک جنگ فرسایشی
۱۵۵	بر فراز آسمان درزفول
۱۶۵	جوز دروغ
۱۷۳	طرح آر
۱۹۷	خدمت به میهن
۲۱۹	یک جای خالی
۲۳۱	پیمان بسته‌ام
۲۴۱	رد خون
۲۴۹	تسلیم بی قید و شرط
۲۵۵	یک تماشچی
۲۵۹	بیراه نیست
۲۶۵	آزادسازی نوسود
۲۷۳	می‌خواهم با مردم حرف بزنم
۲۸۵	کanal هندلی
۲۹۱	ارتش نگو، آتش بگوا!
۳۰۱	چیزی شبیه رقصیدن در باد
۳۱۳	منابع
۳۱۷	شهید فلاحتی به روایت تصویر

مقدمه

ولی الله فلاحتی در سال ۱۳۱۰ در طالقان متولد شد و تحصیلات ابتدایی و متوسطه خود را در طالقان و دبیرستان شاهزاده ایران گذراند. وی پس از اخذ دیپلم در مهر ۱۳۳۰ وارد دانشکده افسری شد و با درجه سرانده می از آن دانشکده فارغ التحصیل و سپس در لشکر ۹۲ زرهی خدمت خود را شروع کرد.

امیر سرتیپ فلاحتی به دلیل مخالفت ایشان حکومت پهلوی از سال ۱۳۵۲ تا ۱۳۶۰ چهار بار به زندان افتاد. اما به دلیل تفکر و دانش بالای او داشت از افسران زیده قابل احترام ارتش شاهنشاهی بود و همواره مورد احترام فرماندهان رژیم امتش بود.

شهید فلاحتی با درجه سرهنگ دومی به همراه گروهی از افراد ایرانی به عنوان ناظر صلح سازمان ملل در آتشبس ویتنام، از سال ۱۳۵۱ تا اواسط ۱۳۵۲ را در این کشور گذراند. او در ۱۲ مهر ۱۳۵۷ پس از ارتقا و دریافت درجه سرتیپی، شیراز مستقل و به عنوان معاون فرماندهی مرکز پیاده شیراز به کار خود ادامه داد و پس از انقلاب اسلامی بازنشسته شد.

حضور امیر سرتیپ فلاحتی در شیراز هم زمان با اوج فعالیت‌های مردم بر ضد حکومت پهلوی بود؛ به همین دلیل در بیشتر شهرهای ایران از جمله شیراز حکومت نظامی اعلام شده بود. به دلیل کوشش‌های امیر سرتیپ فلاحتی، حکومت نظامی در شیراز لغو و

نیروهای ارتش از خیابان‌ها جمع شدند و وظیفه اجرای این حکم به شهربانی داده شد. بعد از پیروزی انقلاب اسلامی امیر سرتیپ فلاحتی به عنوان فرمانده نیروی زمینی ارتش انتخاب شد.

یک ماه پس از انقلاب در اسفند ۱۳۵۷ شماری از نیروهای احزاب معاند کرد به پادگان‌های ارتش و ژاندارمری در مهاباد، سنتاج، بانه، مریوان و دیگر شهرهای کردستان بورش آمدند. آنها را محاصره کردند. فلاحتی در جایگاه فرمانده نیروی زمینی به دستور شهید سید قرنی (رئیس وقت ستاد مشترک ارتش) و با همراهی سه گردان از نیروهای لشکر یکم پیا. تهران رهسپار منطقه شد و با یاری بخشی از نیروهای لشکر ۶۴ ارومیه و لشکر ۲۸ پیاده در حمله از سقوط پادگان سنتاج و گسترش حوزه نفوذ حزب دموکرات به جنوب جلوگیری نمود. همین دولت موقت و نیروهای سیاسی نزدیک به آن با گسلی داشتن هیئت حسن نیت در پی رامکای برای پایان درگیری بود و بر پایه آن توافق شد که تأمین امنیت شهرهای کردستان به گونه وقت بر عهده نیروهای پیشمرگان مسلمان کرد قرار گیرد و نیروهای ارتش در امر انتظامی شهرها دخالت نکنند. در این شرایط، سرلشکر قرنی به نرمش دولت موقت و توافق هبنا و نایابیدار با گروههای مسلح مخالف اعتراض کرد و استغفا داد و سرلشکر ناصر فربد جایگزش آمد. در همین حال تیمسار فلاحتی با بینش نظامی و هوشیاری راهبردی این واقعیت را درست که بود که ممکن است احزاب مسلح از فرصت آتش‌بس موقت برای بازسازی نیروی امنوگری دوباره در شهرها و ثبیت موقعیت خود در میان عشایر منطقه بهره گیرند. از همین رو نیز، در تمام مدتی که آتش‌بس نایابیدار حکم‌فرما بود، عناصر اطلاعاتی یگان‌های عمل کننده ارتش در منطقه نه تنها فعالیت‌های احزاب مسلح، بلکه خیز پشتیبانی و لجستیکی عراق در مناطق مرزی را نیز زیر دید خود داشتند.

با اوج گرفتن دوباره درگیری‌ها در آغاز تابستان ۱۳۵۸، فلاحتی بار دیگر در منطقه حاضر شد و فرماندهی یگان‌های ارتش را به عهده گرفت. تیمسار فلاحتی در ۲۸ مرداد

۱۳۵۸ به سمت ریاست ستاد مشترک ارتش منصوب شد و در سال نخست جنگ با عراق راهبردهای دفاعی ایران را هدایت کرد.

در سال نخست جنگ، بهدلیل نبود توان رزمی و عملیاتی در یگان‌های آسیب دیده ارتش و نابسامانی شرایط سیاسی کشور، بخش بزرگی از توان رزمی نیروها برای زمینگیر ساختن ماشین جنگی عراق و جلوگیری از پیشروی آن در خوزستان هزینه شد. البته این راهبرد، که به گونه چکیده می‌توان آن را «جنگیدن با آرامش و درنگ بر پایه دانش نظامی» نامگذاری کرد به مذاق بسیاری از انقلابیون آن روزگار خوش نمی‌آمد و به همین دلیل فلاحتی از روی جوانان انقلابی به بی‌عملی و ناآزمودگی متهم می‌شد. از شهید فلاحتی نقل شده که در مام ریاست ستاد ارتش گفته بود: «من وجب به وجہ خاک خوزستان را به علت محل خدمت از دام می‌شناسم. با توجه به پیشروی سریع عراق آرزو داشتم که ارتش عراق زمینگیر شود و بین شد. اکنون تنها یک آرزوی دیگر دارم. تنها آرزویم این است که ارتش متجاوز عراق از ایران، آبادان تا مارد عقب بنشانم». با طراحی و اجرای پیروزمندانه عملیات ثامن‌الائمه روحانی سهر آبادان آرزوی شهید فلاحتی برآورده شد و وضعیت راهبردی جنگ دگرگون و زمینه برای بیروزی‌های بزرگ آینده فراهم شد. اگرچه چند ساعت پس از پایان این عملیات و سر را ناگفت به تهران شهید فلاحتی در سقوط هواپیما جان خود را از دست داد، ولی چنان‌که در «رسیتنامه‌اش آورده بود «کارنامه» او برای همیشه در معرض قضاوت نسل‌های متولی «س. و. ویژه ارتش ایران» قرار خواهد داشت.

به عقیده بسیاری از کارشناسان، او در جرگه یکی از موفق‌ترین رؤسای ستاد در تاریخ ارتش ایران به شمار می‌آید. یکی از ویژگی‌های او شناخت دقیق و درست از «سازمان ارتش» و چگونگی عملکرد آن بود. او به پاری گذراندن دوره‌های عالی نظامی در آمریکا و تجربه عملی کار در رکن یکم ارتش، نسبت به نقاط قوت و ضعف این سازمان و ویژگی‌ها و روحیات افسران زیردست خود شناختی فراگیر داشت و با اتکا به همین آگاهی‌ها

توانست سازمان ارتش را در بحرانی ترین شرایط نگه دارد و مدیریت کند. دیگر ویژگی او واقع نگری و برداشت ژرف و درست او نسبت به جستارهای راهبردی و نظامی و همچنین مسائل سیاسی و اجتماعی بود. هشیاری سرشی و بینش اجتماعی گسترده اش، او را در زمرة نخستین افسران ارتش شاهنشاهی قرار دارد که پیروی محض از سلسله مراتب نظامی را کنار گذاشته و در ماههای پایانی حکومت پهلوی دریافتند که ارتش بدون پشتیبانی، آموزش انجیله و نفرات لازم، برای برخورد با بحرانهای شهری و رویارویی با مردم در جنگ خیابانی امید موقفيتی ندارد. بهمین دليل و نيز به جهت باور به اين اصل که کارکرد اسلوپ یروه مسلح کشور نه پاسداری از قدرت و منافع يك فرد يا گروه ویژه، بلکه نگاهبانی او کیان و امتیت ارضی ایران است، در زمانی که معاونت فرماندهی مرکز پیاده شیراز را بر عهده نداشت. روانست فرمانده این مرکز (سرلشکر دهنه) را قانع کند که مسئولیت مقابله با تظاهرات اردش باز و اجرای مقررات حکومت نظامی را به شهربانی واگذار کند. ویژگی دیگر فلاحتی باود که دربردی کردن دانش نظامی در جریان طراحی راهبردها و راهکنشهای جنگی بود. در نزدیکی به ده سال از دوران خدمت خود را در مقام استاد و مدیر آموزش دانشکده فرماندهی سنا (دانفوس) در دانشگاه نظامی گذراند، در شرایطی که بسیاری از امرای ارتش که ارشدتر از او بودند در کلاس هایش شرکت می کردند. برآیند این تجربه، به کارگیری دانش روز نظامی در ربا کار گماردن نیروهای کارдан در ساماندهی مقاومت سرنوشت ساز یک سال نخست - ۱۳۶۰.

ششم مهر ۱۳۶۰، پس از یکسال مقاومت در برابر ارتش متجاوز بعث، نیروهای ایرانی طی یک عملیات گسترده با محوریت لشکر ۷۷ پیاده خراسان، محاصره آبادان را به طور کامل شکستند. روز هفتم مهرماه امیر سرتیپ فلاحتی در قرارگاه عملیاتی لشکر ۷۷ در ماهشهر، لشکر ۷۷ خراسان را لشکر ۷۷ پیروز ثامن الائمه نامید. در این مراسم وزیر دفاع سرهنگ نامجوی، سرهنگ فکوری و سرتیپ ظهیر نژاد نیز حضور داشتند. پس از این مراسم، غیر از سرتیپ ظهیر نژاد، بقیه فرماندهان عازم اهواز شدند. امیر سرلشکر ولی الله

فلاحی، رئیس وقت ستاد مشترک ارتش و چندی دیگر از فرماندهان ارتش و سپاه که برای نظارت بر اجرای عملیات ثامن‌الائمه در جبهه حضور داشتند، برای ارایه گزارش عملیات به رهبر کبیر انقلاب؛ امام خمینی(ره)، با یک فروند هواپیمای سی - ۱۳۰ نیروی هوایی، عازم تهران بودند اما بر اثر سقوط این هواپیما در حدود ساعت ۸ بعد از ظهر هفتم مهرماه در بیابان‌های کهریزک، این فرماندهان، دعوت حق را لبیک گفتند.

یادشان گرامی و راهشان پُر رهرو باد.